

הנחיות הלכתיות לצום תשעה באב – תשפ"א

מי שבבידוד אסור לו לבוא לבית הכנסת וכמובן מי שיש לו תסמיני קורונה. חולה מאומת שיש לו תסמינים פטור מהצום. גם מי שפטור מהצום יש לו לאכול ולשתות כדי קיום הגוף ולא מעדנים ודברים משובחים. וכן יש להמשיך ולנהוג את שאר מנהגי האבלות האחרים.

חיטוי ידיים מותר ואין בו משום סיכה האסורה בצום זה היות שכל הכוונה לזהירות ולנקיות ולא לתענוג. הדברים האסורים בתשעה באב הם כמו בצום יום הכיפורים: אכילה ושתייה, רחיצה, נעילת נעלי עור, סיכה (סיכת הגוף בשמנים/קרמים למיניהם) ותשמיש המיטה.

תפילות - שבת:

אין שינויים בתפילות אולם במנחה של שבת אין אומרים צדקתך (תקנ"ב סע' י"ב רמ"א) סעודה שלישית שהיא הסעודה המפסקת אוכל בשר ושותה יין ומעלה על שולחנו אפילו בסעודת שלמה במלכותו, אך צריך להפסיק באכילה מבעוד יום (תקנ"ב י') בסביבות 19:40.

מוצאי שבת:

מאחרים את תפילת ערבית חצי שעה לאחר השקיעה כך שיוכלו הציבור להחליף בגדים לחלוץ נעלי עור וילבשו נעלי גומי או בד. וכמובן יש לומר לפני: "ברוך המבדיל בין קודש לחול". תפילת ערבית של מוצ"ש כרגיל בישיבה על הרצפה קינות וכו' רק מוסיפים "אתה חוננתנו" אין עושים הבדלה במוצאי שבת אלא רק ביום ראשון מוצאי הצום על כוס יין ומברכים שתי ברכות "בורא פרי הגפן" ו"המבדיל בין קודש לחול וכו'". ברכת מאורי האש מברכים בבית הכנסת לאחר תפילת ערבית במוצאי שבת, לפני "איכה".

מי שרוצה להרגיש להתעורר באמת על ענין החורבן, ולקיים אבלות על המקדש ועל ירושלים - עצה ראויה היא לו, **שיקבל על עצמו לפחות בימים הללו, להקדיש זמן לפני כל תפילה, ואף תוך כדי תפילה, "לכוון לבו לקודש הקודשים"**.

וכפי שנתפרש במשנה ברורה: "שיחשוב בלבו ורעיונו כאילו הוא עומד במקדש. אשר בירושלים בקודש הקודשים", מתוך רצון ושאיפה לזכות לקדושה המושפעת משם, וכאשר מתוך כך תהא תפילתו. הנה אז יחוש וירגיש בלבבו את חורבן בית המקדש והחיסרון שחסרנו בכך שאין לנו המקדש על מכוננו, שחסרנו וקשה עלינו להגיע להרגשת "אלקים קרובים אליו בכל קראנו". ואף זאת בהעלותו על מחשבתו, "לבו ורעיונו כאילו הוא עומד במקדש בקודש הקודשים".

הרי בהכרח יזכור: איך נראה היום בית קודש הקודשים, אשר שועלים הילכו בו, "באו גויים נחלתך טמאו את היכל קדשך". אשר לא זו בלבד שבכך יתעורר לצער ואבילות, אלא שבכך גם בהתפללו הברכות והבקשות, שנקבעו בשמונה שעשרה אודות ירושלים והמקדש והחזרת השכינה למקומה ימצא ליבו מוכן לשפוך שיח לפניו ית"ש, מתוך כוונה והרגש אמיתי על הצורך הגדול -

ב"ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה", "כי לישועתך קיוינו כל היום", "ל"השב את העבודה לדביר ביתך" ל"ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.

הרב אביאל עמר רב מקומי מושב ינון

נייד: 054-5464757 aviel.amar227@gmail.com

